

Sygn. akt III Ca 1537/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska (spr.)

Sędziowie: SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Anna Hajda

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. na rozprawie sprawy

z wniosku Banku (...) Spółki Akcyjnej w K.

z udziałem J. W. i M. W. (1)

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek apelacji uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt I Ns 1113/10

postanawia:

- 1. uchylić zaskarżone postanowienie, znieść postępowanie oraz odrzucić wniosek;**
- 2. oddalić wniosek uczestników postępowania o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania.**

SSR (del.) Anna Hajda SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Bank (...) Spółka Akcyjna w K. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po M. W. (2) zmarłym dnia 12 grudnia 2004 r., zamieszkałym w P.. Uczestniczka postępowania J. W. wniosła o zawieszenie postępowania z uwagi na złożony wniosek o uchylenie się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawcy. Uczestnik postępowania M. W. (1) nie odniósł się do wniosku.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach stwierdził, że spadek po M. W. (2), zmarłym dnia 12 grudnia 2004 r. w P., ostatnio stale tam zamieszkałym, na mocy ustawy nabyli: żona J. W., córka J. i H. oraz syn M. W. (1), po 1/2 części każde z nich. Orzekł też, iż uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że M. W. (2) zmarł dnia 12 grudnia 2004 r. w P., gdzie przed śmiercią zamieszkiwał. W chwili śmierci był żonaty J. W. i z małżeństwa miał jednego syna M. W. (1). Nie posiadał dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych. Nie pozostawił testamentu. Spadkobiercy nie składali

w ustawowym terminie oświadczeń o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku, nie zawierali ze spadkodawcą umów o zrzeczenie się dziedziczenia ani nie zostali wyrokiem sądowym uznani za niegodnych dziedziczenia. W chwili śmierci spadkodawcy byli pełnoletni. Postanowieniem z dnia

7 marca 2012 r. oddalone zostały wnioski uczestników postępowania o zatwierdzenie oświadczeń

o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku. Postanowienie to stało się prawomocne z dniem 19 kwietnia 2012 r.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że wobec niesporządzenia przez spadkodawcę testamentu, porządek dziedziczenia wskazuje przepis art. 931 § 1 k.c., który stanowi, że w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek, którzy dziedziczą w częściach równych, z tym że część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. O kosztach postępowania orzekł po myśli art. 520 k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia wywiedli uczestnicy postępowania, zaskarżając je

w całości. Zarzucili mu naruszenie: art. 366 k.p.c., art. 365 § k.p.c., art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 523 k.p.c. poprzez pominięcie wydanego wcześniej w sprawie

I Ns 1004/06 postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po M. W. (2) i ponowne orzeczenie co do istoty sprawy, podczas gdy wniosek podlegał odrzuceniu, a w konsekwencji podnieśli zarzut nieważności postępowania w oparciu o art. 379 pkt 3 k.p.c. Nadto zarzucili naruszenie art. 672 k.p.c. przez wydanie postanowienia z pominięciem odebrania zapewnienia spadkowego bądź wezwania spadkobierców przez ogłoszenie. W oparciu o tak sformułowane zarzuty wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia wobec nieważności postępowania oraz

o zasądzenie od wnioskodawcy na ich rzecz kosztów postępowania za obie instancje. Wskazali, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 10 stycznia 2007 r., zapadłym

w sprawie I Ns 1004/06, orzeczono już prawomocnie o stwierdzeniu nabycia spadku po M. W. (2), co czyni ponowne orzekanie w tej materii niedopuszczalnym. Wnieśli o dopuszczenie dowodu z powyższego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja musiała odnieść skutek.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy dopuścił i przeprowadził dowód ze znajdujących się w aktach sprawy I Ns 1004/06 Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wniosku (...) Banku (...) S.A. w W. o stwierdzenie nabycia spadku po M. W. (2), odpisów aktów stanu cywilnego oraz postanowienia z dnia 10 stycznia 2007 r., prawomocnego z dniem 1 lutego 2007 r., na podstawie których ustalił, że

w wyniku tego postępowania prawomocnie orzeczono o stwierdzeniu nabycia spadku po M. W. (2), zmarłym dnia 12 grudnia 2004 r. w P., ostatnio stale tam zamieszkałym, na mocy ustawy na rzecz żony J. W. oraz syna M. W. (1), po połowie. Złożone odpisy aktów stanu cywilnego nie budzą wątpliwości co do tożsamości spadkodawcy i spadkobierców w sprawie I Ns 1004/07 oraz obecnie rozpoznawanej. W sprawie

o stwierdzenie nabycia spadku właśnie tożsamość tych osób decyduje o tym, czy sprawa o to samo, między tymi samymi zainteresowanymi została już prawomocnie osądzona. W przedstawionych okolicznościach należy stwierdzić, że do takiego prawomocnego osądzenia sprawy już doszło, co czyni słusznym najdalej idący zarzut nieważności postępowania, oparty na art. 379 pkt 3 k.p.c.

w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Ponowny wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po tej samej osobie winien bowiem być odrzucony stosownie do art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Nie odrzucając wniosku Sąd uchybił nie tylko powyższym regulacjom, ale i pozostałym wskazanym w apelacji uczestników postępowania. Rozstrzygnięcie wydał również z naruszeniem art. 672 k.p.c., co jednak wobec stwierdzenia nieważności postępowania pozostaje kwestią drugorzędną.

Z uwagi na powyższe, na mocy art. 386 § 2 i 3 k.p.c. należało uchylić zaskarżone postanowienie, znieść postępowanie oraz wniosek odrzucić. Oddalono też wniosek uczestników postępowania o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania za obie instancje uznając, że nie zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki z art. 520 § 2 lub 3 k.p.c., skoro brak różnicy w stopniu zainteresowania wnioskodawcy i uczestników w wyniku postępowania, a ich interesy w tym postępowaniu nie były sprzeczne. Zastosowanie znajduje zatem ogólna reguła z art. 520 § 1 k.p.c. stanowiąca, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem

w sprawie. Na marginesie jedynie wypada wskazać, że o ile wnioskodawca mógł nie posiadać wiedzy o prawomocnym osądzeniu sprawy, to uczestniczka postępowania J. W. aktywnie uczestniczyła w postępowaniu w sprawie I Ns 1004/06, co nie pozwala dać wiary twierdzeniu apelacji, iż nie miała o nim wiedzy. Wskazanie na wcześniejsze osądzenie sprawy przed Sądem pierwszej instancji mogło doprowadzić do odrzucenia wniosku już przez ten Sąd.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Andrzej Dyrda